



LA SÍNIA

Misteris

Els he de confessar que, en els últims temps, una sèrie de misteris insondables formen part de la nostra actualitat. Són misteris d'una intensitat variable que m'inquieten i em deixen estabornit. El problema d'aquests misteris és que entelen l'intent sistemàtic d'observar el món amb una certa racionalitat, que és l'única manera que ens justifica dins del regne animal. Els posaré alguns exemples d'aquests misteris, una llista que vostès poden completar: per què la foto de Zapatero amb Putin i Chávez no molesta poc ni gaire a totes les ànimes sensibles a qui repugnava la foto d'Aznar amb Bush? Per què molts dels que es queixen de l'excés d'informació sobre la mort de Joan Pau II callen sistemàticament davant l'allau mediàtic a propòsit d'un o altre casament reial? Per què tantes de les bones persones que ploren llàgrimes solidàries per la sort de palestins i iraquians no tenen un moment per plorar per la sort de txetxens, tibetans, cubans, saharrians, kurds o la minoria blanca de Zimbabwe? Per què els polítics que més lloaven el papa quan estava en contra de la guerra de l'Iraq no són capaços de retre-li ni un gest de respecte a l'hora de la seva mort? Per què tants denunciadors de la retallada de llibertats als Estats Units després de l'11-S estan d'acord amb la llei de partits espanyola, que permet prohibir unes sigles? Per què la mateixa mesura aplicada per Aznar a Euskadi era un atac a l'estat de dret i sostinguda per Zapatero és una defensa de la democràcia? Per què no apliquem als intel·lectuals que defensen Castro els mateixos qualificatius ("feixistes", per exemple) que aplicaríem justament a qui defensés Pinochet? Són misteris per al millor agent de la telesèrie CSI.

Francesc Marc Alvaro

La crònica

La venda de nines i el regal de Franco

Dimarts, 5 d'abril

"Terraautocrítica". El director general de Terra Mítica, John Francis Fitzgerald, publica una pàgina d'opinió sencera al diari *Levante* en què argumenta els motius que han dut el parc temàtic a la situació actual. "Presses per obrir", "errades conceptuals des del principi", "molt baixa acceptació dels clients" i "grandària excessiva [que] fa gairebé impossible la seua rendibilitat a mitjà termini" són només algunes de les perles que aporta Fitzgerald, que, no ho oblidem, va aterrar a Benidorm per mà de la gegantina Paramount, i s'hi ha quedat, al capdavant, malgrat la ràpida fugida de l'empresa nord-americana.

No, no i no. El PP del País Valencià es nega, novament, a resoldre el conflicte que ell mateix va crear quan va dividir en dos els estudis de català a les escoles oficials d'idiomes. La reunificació és aprovada a les Corts valencianes pel PSPV-PSOE i l'Entesa, però rebutjada pels populars. El Govern espanyol enllesteix un reial decret de continguts mínims del cicle bàsic d'ensenyaments en les escoles d'idiomes. Mentrestant, els mestres es continuaran desdoblant per impartir els mateixos continguts.

Comença el judici pel cas Turisme. Els quinze imputats per un presumpte frau en la utilització dels fons públics del Consorci de Turisme de la Generalitat de Catalunya començaren a desfilar davant l'Audiència de Barcelona. L'acusada principal, Carme Fargas, vídua de l'exdirector del Consorci, intentà, sense èxit, al·legant una irregularitat en el procediment, salvar-se de l'acusació presentada per l'actual Govern de la Generalitat.

Dimecres, 6 d'abril

Nines diabòliques. L'empresa de joguines FAMOSA (Fábricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA), que va canviar el seu accionariat ara fa poc més de dos anys, anuncia que la firma està en venda.

Una altra mala notícia per a aquest sector, que, com el tèxtil o el calcer, travessa un pessim moment. I és que feia només una setmana, i a pocs quilòmetres (Biar, Alt Vinalopó), Jesmar tancava portes i deixava al carrer mig miler de persones. Les piles dels sectors productius tradicionals del País Valencià s'esgoten, però la Generalitat no les recarrega.

Un torpede sota la línia de flotació.

Carme Fargas, vídua de Joan Cogul, va declarar davant el jutge que investiga el cas Turisme que el seu marit havia rebut pressions de la cúpula d'Unió Democràtica per desviar part dels fons destinats al Consorci de Turisme per finançar el partit. Unió Democràtica es va afanyar a rebutjar categòricament aquesta afirmació en un comunicat. Recordem que Joan Cogul, exdirector del Consorci de Turisme de la Generalitat i dirigent d'Unió Democràtica, es va suïcidar a final de l'any 2003.

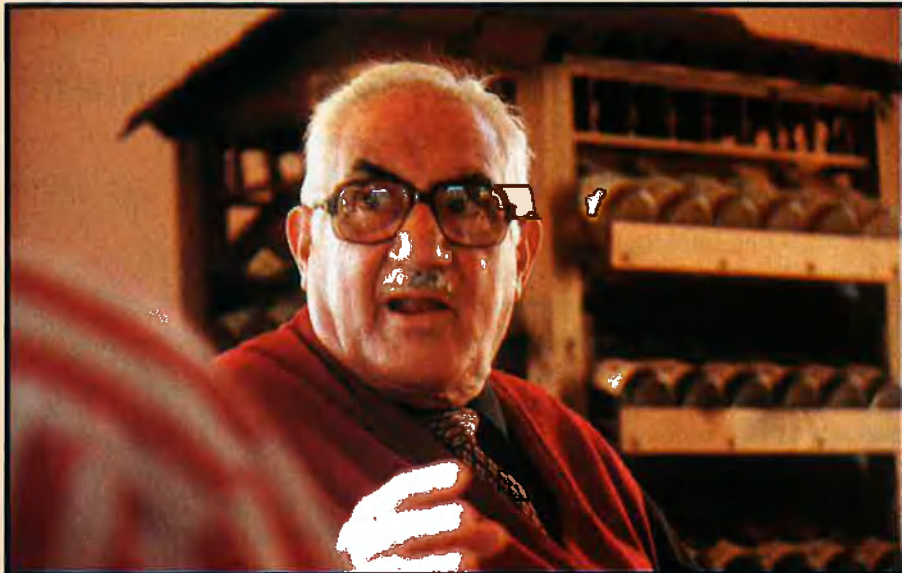
Que n'aprenquin, els de l'oposició.

Pasqual Maragall diu en una entrevista televisiva que si el cas del túnel del Carmel s'hagués produït durant el mandat de CiU, "és possible" que els socialistes haguessin demanat dimissions de més nivell que les que ha demanat l'actual oposició. Respecte a la crisi política generada per aquest afer i per la polèmica del 3%, el president de la Generalitat va assegurar que això "no havia empitjorat" la imatge "de Catalunya a Espanya".

Avís per a navegants. ERC té molt clar que si no s'aprova l'Estatut i s'envia a Madrid abans de les vacances d'estiu, el tripartit es trencarà i caldrà convocar unes noves eleccions al Parlament de Catalunya. La portaveu republicana, Marina Llanusa, va contestar així les declaracions fetes pel president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, el mateix dia. Maragall va dir que l'aprovació o no de l'Estatut no condicionaria la durada d'aquesta legislatura. Marina Llanusa, unes hores després, va ser molt més



EL POLS



A dalt, Pedro Zaragoza, exgovernador civil i exalcalde de Benidorm, qui vol les estàtues de Franco que s'acaben de retirar de Madrid i Guadalajara. A l'esquerra, Pasqual Maragall, qui ha afirmat que l'aprovació o no de l'Estatut no condicionarà la durada d'aquesta legislatura. ERC ja ha respost aquestes afirmacions i ha dit que si no s'aprova abans de l'estiu, es trencarà el tripartit.

taxativa i va declarar que "és absolutament imprescindible que el Parlament aprovi l'Estatut i el trameti a les Corts espanyoles abans de finalitzar el pròxim període de sessions".

Dijous, 7 d'abril

PSM i ERC negocien. El PSM i ERC negocien possibles col·laboracions de futur, segons anuncia el *Diari de Balears*. Els d'Esquerra voldrien un acord entre els dos partits, mentre que el PSM ofereix una col·laboració ampliada a EU i Els Verds. Esquerra ha dit que s'ho pensarà. Si la proposta del PSM tiràs endavant, seria una cosa molt semblant al que fou la coalició Progressistes per a les eleccions generals de març del 2004.

Divendres, 8 d'abril

Pel foment de la llengua. Escola Valenciana presenta la seua iniciativa més re-

cent, el Voluntariat pel Valencià, que passarà en contacte parlants de la llengua autòctona amb gent que encara no la parla per establir una sèrie d'hores de conversa. Sindicats, universitats i vint ajuntaments fan força per incrementar l'ús d'un idioma que des del poder, tot i que asseguren defensar-lo titànicament, promouen amb comptagotes.

Tota la setmana

El meu amic Franco. L'exalcalde de Benidorm, exgovernador civil de Guadalajara i exdirector general de Turisme, Pedro Zaragoza Orts, reclama —a través de diferents pàgines de diaris valencians— que li siguen lliurades les estàtues del Generalísimo que s'acaben de retirar a Madrid i Guadalajara. Vol acollir-les en una finca que té a Benidorm. Un altre parc temàtic? Ara sí que faria por d'entrar-hi.

Requisit o mèrit?

El secretari general del Bloc, Enric Morera, ha demanat que la comissió parlamentària per a la reforma de l'Estatut accepti que el coneixement de la llengua per accedir a un lloc de treball en l'administració pública al País Valencià siga un requisit, i no un mèrit, com sembla que acceptaria el PP. A hores d'ara, i després de 22 anys de vigència de la nostra carta magna, sembla que no és una proposta desmesurada. Tant més quan ja hem vist com la vigent llei d'ús i ensenyament del valencià, del 1983, ha esgotat totes les seues possibilitats. D'altra banda, res més coherent que facilitar la comunicació amb els administrats al mateix temps que es promou i normalitza l'ús de l'idioma.

El lector, sense cap esforç, podria afegir-hi en aquest mateix sentit un grapat de raons irrefutables. Però seria com garbellar aigua. El partit del Govern valencià no té cap interès en aquest assumpte. Al cap i a la fi, no és una reivindicació de la seua clientela, històricament allunyada dels problemes de la llengua, fins al punt que una qüestió tan elemental com que els funcionaris la parlen i escriuen els sembla que cau en l'àmbit de la voluntarietat. I no podríem acusar-los de cíncics, ja que mai no han demostrat que la llengua siga per a ells una tasca preferent.

En realitat, el que agradaria a la dreta és que l'altra llengua del país fos l'anglès, i pense que als socialistes també, ja que en aquest episodi estan fent el paper de Don Tancredo. El mateix passarà amb el llistó parlamentari. Molta xerrameca, però no baixarà del 5 al 3 per cent. Ho veurem ben aviat. Ells són més i tots un.

J. J. Pérez Benlloch